

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182242592/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

give deres Børn en god Opdragelse, med mindre Moderen selv vil indskrænke sig til ingen Maitresse at holde, og Moderen vil aflaa sine Præstationer paa en abonnereet Loge om Vinteren og en ny Silleskjorte, samt en halv Snees Dyrehavds-Rejser hver Sommer. Den lille A.s Fader havde ingen Afholdenheds-Gaver, og hans Moder var bange for at fortørne Gudinden Kirken Bil, og følgelig maatte Drengen se til, hvad han kunde lære iblandt et Hundrede andre Drengene i en offentlig Skole. Hans medfødte gode Geni udrettede dog saa meget hos ham, at han i sit femtende Aar, da han stod til Konfirmation, ganske godt kunde oplæse paa én God Pontoppidans hele Fortælling, med samt de indfiredede Stykker, ikke at tale om Luthers lille Katekismus, der var et Smørrebrød for ham. Han skrev ogsaa ganske godt efter linieret Navn og regnede hele Kramers Regnebog igjennem; af Søren Mathiesens derimod kunde han ikke regne et eneste Stykke, hvilket heller ikke var at forlange, da han aldrig i sin Skolegang havde set den.

Den gamle A. havde ikke Bøne til længere at holde sin Søn hjemme, han maatte altsaa ud at fortjene sit Brød. Hans gode Fremgang gjorde, at man bestemte ham til Handelen. Han blev sat til en Kjøbmand, som lovede at staa ham i Faders Sted og befordre hans Velfærd, naar han kun vilde vise blind Lydighed, være tro, flittig, tavs og kædeden. Den unge A. befad virkelig af Naturen et godt Hjærte og havde, Gud ved hvortleeds, faaet meget gode Grundkætninger; han gjorde villig altsaa dette Løfte og gik i Tjeneste.

Strax forelagde hans Prinsipal ham en Kjøbmands Katekismus, med Befaling; at han skulde lære den udenad og nøjagtigen i alle Punkter og Klausuler efterleve den, hvis han ikke vilde undertafte sig en derpaa følgende vilkaarlig Straf af Principalen. Den unge A. lovede og holdt det. Det synes ham vel, at den næsten i alle Punkter var aldeles stribende imod den, som han tilforn havde lært, men uden at gruble meget derover, satte han større Tro til en levende Principals end til en død Morten Luthers Infallibilitet. Da denne